

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare beklage, at det var forbigået min opmærksomhed, at det faktisk står i bemærkningerne, at man skal have oplysning om, at man bliver registreret. Da vi oprindeligt hørte om dette register, var argumentet jo, at det var vigtigt, at man ikke fik at vide, at man var registreret, og det var det, der var i mit baghoved, da jeg sagde det i min ordførertale. Men at man får den oplysning er også for os væsentligt med hensyn til retssikkerheden.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Kim Behnke som ordfører i anden runde.

Kim Behnke (FP):

Ved passende lejlighed vil jeg give skatteministeren et eksemplar af den bog, der hedder »Parkinsons Anden Lov eller Loven om Staten og Skatterne«, og hvori der bl.a. står, at statens udgifter vil stige, indtil de dækker statens indtægter.

I forordet til den bog har den daværende finansminister i 1967 skrevet, at det er nogle interessante tanker, der kommer til udtryk i bogen, men da vi i Danmark aldrig får et skattetryk på over 30 pct., er det hans vurdering, at de problemer, der måtte opstå i kølvandet på høje skatteprocenter, aldrig vil være problemer, som vi vil opleve i Danmark, men i dag ved vi jo, at skattetrykket i allerhøjeste grad er på over 30 pct.

Derfor holder den argumentation ikke, som skatteministeren bruger: at den retskafne borger, den borger, som betaler hver sit, ikke skal lide under, at naboen prøver at platte sig igennem tilværelsen ved ikke at betale skat og moms, og hvis bare naboen betalte sin skat og sin moms, så de penge kom ind og vi dermed fik et bredere skattegrundlag, kunne vi alle sammen betale mindre i skat. Vi har nemlig aldrig haft så bredt et skattegrundlag, som vi har i dag, og alligevel har vi aldrig nogen sinde betalt så meget i skat, og derfor holder argumentationen ikke. Det er udelukkende en argumentation, der bliver brugt, for at de, der betaler hver sit, skal hade dem, der bor ved siden af, og som ikke betaler nok.

Den eneste måde at få de offentlige udgifter tilpasset på er ifølge »Parkinsons Anden Lov« ved, at skatteindtægterne gøres mindre. Men »Parkinsons Første Lov« handler jo om bureau-

kratiet, og når først der er sat en flok embedsmænd til at administrere det her register, er de jo godt klar over, at hvis de ikke kommer med nogle resultater, vil man ved førstkommande rationaliseringsrunde sige, at man ikke har noget at bruge dem til. Derfor er skatteministeren nødt til over for Folketinget at give en fuldstændig krystalklar definition på, hvornår man havner i det her register, for ellers vil de embedsmænd, der sidder og administrerer det, være flove, når de ved julefrokosten skal indrømme over for kollegerne fra andre kontorer, at der ikke rigtig er kommet nogen i registret, og derfor vi de vende bunken en ekstra gang og sige: Der må være nogle!

Og dem, jeg frygter for, er de mennesker, som uretmæssigt bliver anklaget af skattemyndighederne, som uretmæssigt får deres ligning lavet om, og som må gå til Skatteankenævnet, hvor 30-40 pct. af dem jo altså vinder sagerne. Hvad med deres situation? Står de så fortsat i registret, indtil de engang efter 7 eller 8 år har vundet sagen ved Landsskatteretten?

Det er ikke en måde at behandle folk på i et moderne retssamfund, og derfor håber jeg, at ministeren har hørt, hvad der er blevet sagt her i salen i dag, og at vi lige præcis på det her punkt, nemlig med hensyn til retssikkerheden, i det mindste kan være enige om, at der skal være orden i tingene.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 115:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for sort rengøring.

Af Frank Aaen (EL) og Jette Gottlieb (EL).

(Fremsat 8/4 99).